

Előfizetési árak:

Egész évre . . . 10 frt — kr.
Félévre . . . . . 5 " — "
Negyedévre . . . 2 " 50 "
Egy órára . . . . . " 85 "
Egyes szám ára 4 kr.

Kiadóhivatal:

PÉCSÉTT, Mária-u. 1. sz.
a kir. itélőtábla épületével
szemben,
hová az előfizetések és a lap
szétküldésére vonatkozó föl-
szólalások intézendők.

PÉCSI FIGYELŐ

POLITIKAI NAPILAP.

Szerkesztői iroda:

PÉCSÉTT, Mária-utca 1. sz.
a kir. tábla átellenében.
hová a lap szerkesztésével
illető minden közlemény
intézendő.

Kéziratot vissza nem adunk

Hirdetéseket

a kiadóhivatal veszi föl

Wekerle.

Pécs, 1896. december hó 7

(*) Különös jele politikai életünk sivárságának, hogy azokat a férfiakat, a kikben van erő és akarat és tudnak is dolgozni és alkotni, és e mellett a jellem és becsületesség mintaképei, skartba teszik, vagy leláncolt Prometheusként olyan szinekurákba temetik el, mint tették ezt tavaly Szilágyi Dezsővel, midőn megtették a nemzet képviselői bizalmából a Ház elnökének, vagy mostan Wekerlével, akit — bizonyára a vele folytatott hosszas konferencia után — a közigazgatási bíróság kegyelmes elnökévé neveztek ki, mi által a politikai élet szinteréről az ugynevezett buen retiroba helyezték, hogy ne zavarja Bánffy ur cirkulusait.

Wekerle ezt a politikai visszavonulását úgy hajtotta végre, mint egy igazi gentleman-hez illik. Kiméletes óvatossággal távozott, mint aki nem akarja zavarni a visszamaradók jókedvét. A „pesti művelt társalgó” ezt a bucsuzási módot angoloknak nevezi, és nagyon ajánlja követésül különösen gentry-köröknek, ahol minden egyes távozót hosszabb cerimóniával bocsátanak utjára, szent János áldásával és az obligát Rákócyval, amit a cigánybanda borralaló reményében megcselekszik, egész a kocsijáig nótázva a bucsuzónak.

Wekerle tehát otthagya azt a vigközkereseti társaságot. Poharak csengése, kacajok harsogása, nóták ujjongása, szilaj vigság tombolása marad mögötte. Hat csak hadd mulassanak: isten adománya a jókedv, attól nem kell senkit megfosztani. Aki fáradt, az surranjon el minden neszezés nélkül, ne bontson asztalt, ne rontson hangulatot, hanem igyekezzék elsompolyogni, hogy ne kövesse őt a visszamaradottak boszankodása. Így kívánja ezt a lumpok kodexe. Ilymódon távozott tehát Wekerle is: kisurrant az ajtón, felhajtotta téli kabátja gallérját s most nagyokat lépve siet tova. Metsző hideg van ugyan odakünn, de legalább tiszta a léghő. Mulatni pedig jó valami, hanem katzenjammert nem kapni az sem az utolsó.

Tehát most kevesebb van Magyarországon egy politikussal és több egy bíróval. Ennyi az egész. Ennyiből nem is ér-

demes valami nagy kázust csinálni. Hisz éppen a nem régiben lezajlott választási harcban láttuk, hogy némelyik bíró, vagy főispán, akiknek az Isten elég jó hivatalt, tehát elegendő észt is adott, képviselői mandátum után vágyakozott, miért ne akadhatna tehát orsz. képviselő, aki bíró akar lenni. Hisz tudjuk, hogy a végletek találkoznak. Hat héttel ezelőtt sok-sok méltóságos urból lett nagyságos képviselő ur; Wekerle pedig egészen októberig képviselő volt, ma pedig a közigazgatási bíróság elnöke.

Teljesedett tehát úgy az egyiknek, mint a másiknak a gusztusa: oda került, ahová kívánczolt. Az ilyen férfiaknak igazán csak gratulálni lehet. Mert mi is az a becsvágy? A talentum tettereje; vagyis kinek-kinek arra van ambíciója, mire őt a tehetsége képesíti. Wekerle Sándor dr. bíró akart lenni, mert nyilván belátta, hogy a jogszolgáltatáshoz több a talentuma, mint a politikához. Következésképp miniszterelnökké csak vakesetből lett, és így akkor eltévesztette pályáját. Restaurálta pénzügyeinket, helyreállította a valutát, megalkotta az egyházpolitikai reformokat, legyőzte a reakciót s mindezt, mint most kiderül, pusztá véletlenségből; mert hát ő voltaképpen a bírói pályára érez hivatottságot, a politikában tehát csak dilettáns lehetett. Mily szerencse, hogy ez a közigazgatási bíróság felállítása alkalmával napfényre jutott, legalább némileg meg lehetett a hibát korrigálni. Pedig mily sok ilyen hiba és ilyen vakeset fordul elő a mi politikai életünkben. Hisz kelle nagyobb abszurdum, mint midőn a vakeset egy Bánffyt tett miniszterelnökké, aki talán kitűnő fegyház-igazgatónak, vagy kutya-idoitónak sikerrel bevált volna.

Csak egyen csudálkozunk az egész dologban. Ha valaki karriert csinál, annak gratulálni szokás. A mameluk-gárda pedig elfelejtett Wekerlének gratulálni. Lám, mi pécsiek jobban megtiszteljük a mi nagy emberré, orsz. képviselővé avanzsított polgármesterünket, a kiből, mint a közigazgatási albizottság tagjából, idővel még lehet belügyminiszter is, a mikor majd mi pécsiek nyakig uszunk a jóban. Mi pécsiek, nyílt színen, akarjuk mondani nyílt piacon ovációnáljuk meg a duplán

nagyságos Aidingert, aki nem hiszi, menjen el szombaton este a városháza elé, meglássa, milyen mű-könyvezések fognak ott végbemenni a bucsuzás spontán megnyilatkozásánál.

Volt idő, mikor a Wekerle-regimét a magyar szabadelvűség hőskorának nevezték a hivatalos tollak. De hát ez oly régen volt, hogy nem is igaz, csak legendák regélnek ma már ezekről a napokról, s ezek is suttozó hangon, nehogy a nyomdokaiba lépett stréber had kikacagja őket. Persze, tempora mutantur . . . De hát csak akadhatott volna egy jó pajtás, aki meggratulálta volna az újra reaktívált kegyelmes urat, aki ma már csendes ember lett magas állásában, hisz csinálhatnak miatta Bánffyek, ami nekik tetszik.

Fürkésző tekintetünket hasztalan vetjük a nagy mameluk-táborra, ahol kárörömmel szemlélik Wekerlének végleges lejárását; s hiába révedezünk a nagy emlékek fölött, egy hova-tovább nagy fürgeteggé váló vihar szemetjét és szennyét kavarja elénk a sivár jelen, melyben csak a konclesók vigyorgása látszik ki az alól a sötét felhő alól, ami eltakarja a jövő reményeit és biztató kilátásait.

Mi pedig, agyonkormányzott nép, nyugodjunk bele a kérlelhetetlenbe s törül-gessük ki lassacskán szemünkől azt a sok piszkos szemetet, melyet a Bánffy-kormány választási forgószela csapott beléje, hogy se előre, se hátra ne lássunk. Ha megszabadulunk ettől, úgy tisztában áll előttünk Bánffy b. machinációja, valamint az is, miért temettette el elevenen Wekerlét, akinek a kisujjában több spiritusz volt, mint Bánffynak nagyra felfújt kapitoli-umában.

* **Közigazgatási bizottsági ülés** volt ma délelőtt a vármegyeházán, melyen a bizottsági tagok teljes számmal jelentek meg. Ott volt, tévedésből, Zsinkó István kanonok is, aki azt hitte, hogy meggyűlés lesz s ebben a reményben 12 vendégre főzetett s az összes szobákat befűtette. De hát biz' az ő vidéki papjai es egyszer otthon maradtak, a többlet ebédet majd megehetik a jószívű kanonoknak állandó kosztos diákjai, akik legkevésbé bán-

Alkalmas karácsonyi és ujévi ajándékok

bevásárlása legolcsóbb és legmegbízhatóbban eszközölhető

ENGESZER MIKLÓS

31 év óta fenálló ékszer-, óra-, arany-, ezüst- és china-
ezüst-raktárában,
Pécsétt, az arany-hajó szálloda átellenében.

ják kegyes jótévedőknek ezt a csalatkozását. Kardos Kálmán főispán pontban 10 órakor megnyitván az ülést, először is a jövő ülés határnapjául január 12-ikét megállapították. Asután az egyes szakelődök jelentései kerültek fölolvadásra, melyek valamennyien tudomásul vétettek. Hosszas vita fejlődött ki a mohácsi anyakönyvvezetői állás betöltésénél, melyre összesen 14 kérvény érkezett be. Az állami püspök, azaz anyakönyvi felügyelő hármass kijelölését magában foglaló javaslata fölterjesztetik a belügyminiszterhez assal, hogy az öt első helyen kandidált egyént ajánlja a bizottság kinevezetésére. 143 kivételes nőülési engedélyért való kérvény pártolólág terjesztetik föl a honvédelmi miniszterhez.

Hírek.

Pécs, 1896. december hó 7.

A népkönyha és a szegény gyermekek fölruházása.

— Levél a Szerkesztőséghez. —

Általános hibája az olvasó közönség nagy részének, hogy igen gyakran nem azt nézi, hogy mit olvas, hanem, hogy ki írta azt a bizonyos közleményt, cikkelyt, vagy hírecskét. Ha aláírja a szerző saját nevét, akkor — legtöbb esetben — kicsinylik személyét. Ha álnév alá búvik, akkor meggyávassággal vagy álszerénységgel vádolják.

Nos, ismerve jól a helyi viszonyokat, rézemeről azt tartom leghelyesebbnek, ha az illető író megtartja inkognitóját. Ily esetben annyiféle tapogatódnak a megcsiklandozott, vagy megvágott érdekelt felek, azok rokonai és jóbarátai és más kíváncsiak a közlemény írójának kipuhatólása céljából, hogy mielőtt megtudnák a cikk szerzőjének nevét, előbb kényteleknek az interpellációnak eleget tenni.

Sietek kijelenteni, hogy e következtetésemet nem állítom minden esetre. De hogy nem beszéllek a levegőbe azt főleg az új ságrással állandóan foglalkozók tudják legjobban.

Hogy tehát tárgyamra térjek, arra kérem e b. lapok tek. szerkesztőségének azon tagját, aki az emberbaráti ügyekkel bajokkal legjobban törődik, adjon felvilágosítást az alábbi két kérdésemre.

Először is azt kérdelem a t. rovatvezető urtól, igaz-e, hogy Pécsen „jótékony nőegylet” című társadalmi egyesület létezik? Ha igen, ugy tény-e az, hogy ez egyesület az idén is népkönyhát szándékozik fölállítani, ahol a legesegényebbeknek jószívú emberbarátok adakozásából melegszobácskában étel és ital adatnék? Igen, vagy nem?

Második kérdésem: tény-e az, hogy e nemes város nagylelkű közönsége a legszegényebb szülők iskolás gyermekeit a mult-hoz hasonlóan az idén is ingyen ellátja a legszükségesebb téli ruházattal? Igen, vagy nem?

Nagyon kérem a tek. szerkesztőséget, kegyeskedjék a didergő éhes-szomjas fölött szegények s a segélyre még jobban rásszoruló ruhátlan iskolás gyermekek érdekében két rendbeli kérdésemre b. válaszával megnyugtató feleletet adni.

Egy emberbarát.

Válasz.

Ily határozott és nyílt kérdésekre kötelességünk őszintén válaszolni.

Nagyon jól tudja a t. olvasóközönség, hogy a lapok szerkesztőségei névtelen, anonim levelek tartalmát tudomásul nem vehetik. Es regula. Ámde minden szabály alól van kivétel. Örvendetes azonban, hogy ez esetben oly két kérdéssel fordult hozzánk az illető „emberbarát,” hogy mi teljesen megnyugtató s fölvilágosító válaszzal szolgálhatunk neki.

A kérdező megnyugtatóására annyit köz tudomásra hozunk, hogy a „Pécsi Jótékony Nőegylet” az idén is megnyitja a közös adakozásokból befolyt készpénz- és természetbeli adományokból hozzá érkezett gyűjtésekből a népkönyhát. Hogy a népkönyha megnyitása miért késik, azt mi magunk sem tudjuk. Ámde megvagyunk róla győződve, hogy a jó párnap óta beállott csikorgó hideg következtében nem soká késheik a népkönyha megnyitása. Oly humánus intézmény, mint a nőegylet, az érdeklődő „emberbarát” sürgetésére nem várja be, hogy a tolvajlások és kisebbszerű betörések, rablások és megtámadások továbbra is napokint előforduljanak, hanem hamarosan segít e rossz s részben tarthatatlan állapotokon. Szóval, ami késik nem mulik. Nem is itt a fő hiba. Az anyagilag jobb módúak érzéketlensége s minden jótékony és humánus intézmény iránti nem törődömségében kell és lehet az elszegényedést keresni és találni.

Vezércikkelyeket, tárcákat s hosszú ujdonságféléket irhatnánk e tárgyban, amint hogy időnkint irtunk és írunk is. Minden tiszteséges lap — így a mi szerény lapunk is — irányához, tartalmához s céljaihoz képest sokat ír, kér, könyörög a jószívú emberbarátokhoz, de az eredmény e tekintetben vajmi — kevés. Tapasztalásból tudjuk, hogy bármilyen adakozásról is van szó, mindig ugyanazok neveivel találkozunk hírlapjaink hasábjain.

Nagyon sokat mondunk, ha 37 ezer lakossal bíró városunkban szerény egyezerre mondjuk azok számát, a kik jótékony célra kinyitják erszényüket. Nem vádoljuk szív-és könyörtelenséggel társadalmunk egyik osztályát sem. De annyi tagadhatlan tény, hogy ily adakozásoknál nem a vagyonosabb osztály dominál. (Zárjel között megjegyezzük, hogy a midőn e válaszungkat folytatni akartuk „emberbarát”-unk vizsla szeme valahogy kileste és végig olvasta e sorainkat s megigérte, hogy lapunkban közelebb ő fog e tárgyban egy hosszabb cikkelyt „megereszteni.”)

A mi a kérdés második pontját illeti, erről lapunk egyik külmunkatársának információja alapján ugy értesültünk, hogy a helybeli községi iskolák szegény tanulóinak ruhakiosztása azért késett, mert az iskolaszék kebeléből kiküldött (?) bizottság csak f. hó 20-ika felé tarthatja meg az illető iparosok által elkészített ruhaneműek megvizsgálását.

Igy volt ez először. De aztán a bizottság másképp határozott s a ruhakiosztás a belvárosi községi fiúiskolában már ma délelőtt megtörtént.

Ennyit az „Emberbarátunk” megnyugtatóására.

A rovatvezető.

Napirend 1896. december 8-án és 9-én.

Naptár: kedd, dec. 8. — Róm. kath: Bold. Asszony szeplőtlen fogant. — Prot.: B. A. fogant. — Görög-kel.: (nov. 26.) Alip. — Zsidó: Tebeth 3. — Nap kél 7 óra 20 perckor; nyugszik 3 óra 51 perckor — Hold kél délelőtt 10 óra 39 perckor; nyugszik délután 7 óra 55 perckor. — Szerda, dec. 9. — Róm. kat.: Leokádia — Prot.: Joakim. — Görög-kel. (nov. 27.) Jakab. — Zsidó: Tebeth 4. — Nap kél 7 óra 22 perckor; nyugszik 3 óra 52 perckor. — Hold kél délelőtt 11 óra 2 perckor; nyugszia este 9 óra 9 perckor.

Időjárás: hőmérséklet 5 Celsius fok meleg; léguymás 749. — Kilátás a központi meteorológiai intézet jelzése szerint: hőemelkedés, borús idő és délen csapadék várható.

A „Pécsi Figyelő” tárcája

A felhőn túl.

— A „Pécsi Figyelő” eredeti tárcája. —

A harmadik pohárka curagao nál azt mondta Müller Berci:

— Mi a tatárnak iszszuk ezt a lörét?

Én meg jelentőségteljes fejbiccentés kíséretében azt feleltem rá:

— Lelkem Berci, azt én nem tudom!

Ó erre hunyorított a szemével, és azt mondta:

— Hm!

Én nyomban visszavágtam még egy — Hm-t.

Ó aztán füstkarikákat plántált a levegőbe, én meg a kaszirnót néztem; a kaszirnó meg szintén nézett, hanem nem engem.

Nyugodt, csendélet formája lett a kávéháznak. A marqueur a dákókat ráspolta, — Jani, a pincér, a cigaretta füstön át látható homályos alaknak vitt egy kávé, — s aztán ismét esend volt. A kaszirnó épen most végezte el egy regény folytatásának olvasását, és most a rózsás körmeit vizsgálta.

Müller kivette a zsebóráját, és azzal a

langyos hangjával, melyet már oly régen használ, azt mondja, hogy:

— Mindjárt jönnek ki a színházból!

— Persze! mondtam én rá óvatosan; mert nem tudtam, hogy mit akar ezzel mondani.

— Jani!

— Kérrrem!

— Van-e a cigányoknak licencük?

— Nem tudom, doktor úr!

In parentezi jegyzem meg, hogy a Berci, az doktor; és az, aki azt mondta, hogy „kérrrem”, az meg a főpincér.

— Hát akkor — mondta ő, és ezt oly diadalmas ábrázattal mondta, mint az az ur, aki a spanyolviaszkot feltalálta, — hát akkor lelkem, kérdezze meg.

A Jani gyerek a doktor felvilágosítása után azonnal tisztában volt a helyzettel, miután sötét kételyeit a cimbalmot hordozó Fárádó-ivadék eloszlatta, — még diadalmasabb arccal mondta a doktornak, hogy a cigányoknak nincs licencük.

A Berci, ezt tudomásul véve, elhallgatott; én meg tovább folytattam a nembeszélést. — Ugy öt percig néztünk a kávéház minden butorán végig, és épen akkor, midőn a tüzi legény egy tisztességes ásitásra határozta el magát, kinyílt a kávéház ajtó és —

bizony sokan jöttek be az... kávéházba, — hisz színház után volt már az idő.

Mikor már bele akartunk unni az érkező vendégekbe, akkor a Berci curagao ja feldült és vagy husz darab cigarettát elszegedett.

Véletlenül tévedett az arcára unott tekintetem, — és uram segits! — egész más formája volt a Berci arcának. Hazudnám, ha azt mondanám, hogy halvány lett, vagy elpirult, vagy plane, hogy a haja égnek állt!

Semmi! — hanem másképp nézett ki, mint rendesen.

Azt gondoltam, hogy, amint rendes körülmények között dukált volna, a Berci egy új curagao t fog rendelni.

Nem azt rendelt.

— Itt van a pénz, váltson a Sándor licencet; ezt a Jani gyereknek mondta.

— Igenis kérrrem!

Egy negyed óra után már a kávéház levegőjén keresztül-kasul poroszkáltak a Farkas hegedüjének a hangjai.

Elkezdtém tünődni. De előbb eikértem a kaszirnótól a kalendáriumot; nem-e a Berci névnapját, vagy születésnapját gusztálom ki. Nem. A cigány illedelmesen húzta, a Berci meg affektált, adta a hideget, a Jani gye-

Katonai felülvizsgálat a vármegyeházán szerdán 9 órakor.

Színház: kedden délután „Béni bácsi“, este „Viola, az alföldi haramia.“ — Szerdán „Aesópus“ vigjáték Rákosi Jenőtől.

— **(Boldogasszony ünnepe.)** A római katolikus egyháznak Mária, Krisztus anyja tiszteletére rendelt magasztos ünnepei sorát holnap (kedden) a Boldogasszony szep lőtelen fogantatásáról szóló ünnep nyitja meg. E napon templomainkban mindenütt ünnepies istentiszteletek tartanak s a székesegyházban reggel 9 órakor lesz a nagymise, melyet ez alkalomból Tróll Ferenc káptalani helynök fog celebrálni fényes segédlettel.

— **(A harmadik thea-uzsonna.)** Tegnap délután folyt le a jótékony négyzet helyiségében az idén a harmadik thea-uzsonna, mely zsufoláig megtöltötte a termeket. Ott láttuk ugyszólván Pécs valamennyi szép és kedves hölgységét és a fiatalság krémjét, a mely otthagya a füstös kávéházi helyiségeket, nemesebb élvezeteknek hódolt: a szépnek, kellemesnek, a gyönyörködöttnök. Elsőben is Taky Gyula gyönyörű bariton hangjában s bámulatos organumában gyönyörködött a közönség; Zoller zongorakiséréte mellett egy szép balladát adott elő Loewe-től oly szabatos interpretációval, hogy egy professzionátus hangversenyzőnek is becsületére vált volna. A közönség tapsai jutalmazták az előadást, a mit aztán két magyar népdallal toldott meg. Alig végződött el az ének, az emelvénynyel szemközt levő függönyök szétváltak, és Kovácsffy Mimike kedves alakját pillantottuk meg, a ki, akár csak egy szinpadai naiva, a legbehizelgőbb hangon elcsicse regte, elpletykázta „A bál után“ című monológot. Mondanunk sem kell, hogy a tapsoknak vége nem akart lenni, mikor a kisasszony lelépett a dobogóról s fogadta barátainak, tisztelőinek hódolatát és elismerését. Thea, kávé, sütemény annyi fogyott el, mint más-kor soha s nem maradt a készletből még csak morzsa sem. Bizonyára a jövedelem is föltulmulja az előző két uzsonnát; ámbár, mint

rektól küldött egy 10 frtos bankjegyet Sándoréknak.

— Sándor!
— Kérem nagyságos úr!
— „Azt hittem én, azt gondoltam egy-koron“.

Sándor mindjárt csinálta a nótát. No! gondoltam, ez furcsa eset, — nincs semmi a világon, amire ráfoghattam volna, hogy a Berci ettől, vagy amattól inspiráltatott volna, — és mégis huzat, még pedig olyan szerelemtől csingó nótákat, hogy haj!

Leszívam a liqueurömet és egy hatalmas füstfelhőt néztem, mely éppen most vált ketté, amint a Gyula a tekeasztal takarójával nagy légáramlatot csinált.

— Ahá! mondtam én.
— Na hát bikfic! mondta a Berci.
— Még most is? kérdeztem tőle.
— Hát mit gondoltál?

Mosolygott, úgy fényltek a szemei a jókedvtől hogy a Kárpátoktól az Adriáig szinte tulipánosabb kedvű doktor az országban, mint a Müllerék Bercije. Hittem is jó darabig. De már az hogy Sándort maga mellé ültette, és az huncutos mosolygásával csak huzta neki árkon, bokron — megint gatta bizalmamat.

— „Hogy nem szeretsz, miért nem mondtad régen.“

értesültünk, a négyzet busgó válaszmánya fokosni óhajtja az érdeklődést, és a jövő vasárnapra olyan meglepetést készít a közönségnek, hogy bizonyára nem felejt el sokáig.

— **(Bucsusó főispán.)** Kardos Kálmán Baranyamegye és Pécsváros főispánja, még e hó elején benyújtotta hosszan indokolt lemondását a főispánságról, s mint a ki 1861. év óta szolgálja a községet, miközben tíz évig volt főispán, nyugalomba vonul. A hivatalos lap nem sokára hozni fogja a felmentő királyi kéziratot és a főispán f. hó 12-én szombaton este hat órakor bucsuzik el a pécsi közönségtől, és átteszi lakását végleg Budapestre. Mint értesültünk, a főispán bucsubeszédét a városháza előtti térségen fogja megtartani, a mit fáklyás sene, a színházban diszeloádás és a nemzeti kaszinóban estély követ. Ugyanekkor bucsuzodik a volt polgármester is, a ki dacára ennek, nem válik meg tőlünk, mert képvisel bennünket hol Budapestben, hol idehaza.

— **(Önképzőköri ünnepély.)** A pécsi főgimnázium önképzőköre vasárnap ünnepelte koszorus költőknök. Vörösmarty Mihálynak emlékezetét. A szépen sikerült ünnepély műsora a következő volt: 1. „Liszt Ferenchez“ (Vörösmarty) szavalta Rihmer O. VII. o. t. 2. „Vörösmarty élete és hazafias költészete.“ Felolvasta Grosch K. VII. o. t. 3. „Élő szobor“ szavalta Járányi J. VII. o. t. 4. „Az Argirus monda a magyar irodalomban.“ Felolvasta Buday D. VIII. o. t. 5. „A vén cigány“ szavalta Réder K. VIII. o. t. Végül Incédy D. igazgató megdicsérte az ifjakat, hogy a legnagyobb magyar költő emlékét oly szépen megünnepelték, s buzdította őket, hogy a jövőben se feledkezzenek meg róla.

— **(A kis Jászay Mari.)** Érdekes művészeti előadás élvezete kecsegteti városunk közönségét, melyben egy kis csodaművész fogja részesíteni. A kis Podhorszky Antonia ez a csodagyermek, a ki alig 7 éves korában már a „kis Jászay Mari“ nevet érdemelte ki körutjában, melyet az országban

Égett szép bogár szeme, — arca halvány lett.

— Sándor lelkem!
Farkas nézett rá felelet helyett.
— Csak piano huzzad Sándor, csak lassan, úgy huzd, mintha a sirom előtt huznád. Iszol-e pezsgót?

Sándor szomoruan intett a fejével, hogy bizony ő iszik, ha lesz. Hoztak egy üveg pezsgót (azaz 6 üveggel).

„Édes rózeám ha elmégysz messzire,
Gondolsz e rám, jutok-e majd eszedbe;
Gondolsz s rám a távolban, olykor, olykor néha, néha,

Vagy elfeledsz, mintha nem is, mintha nem is Látál volna sohasem.“

Ni! most megeredtek neki a könyei!
Sir! — Tudtam, hogy az a gyémánt kedve — szédelgés!

Szegény jó Berci, — meglátta azt a közönséges arcu, de isteni termetű régi ideálját, ki férjével nemrég városunkba költözött, — és annyira erőt vett rajta a világfájdalom, hogy a Farkas bandája ez est után egy hétig most nem süttetett otthon, mint récé, csirkét, libát, pulykát.

A cigaretta füstfelhőn tul az a szép termetű asszony kelletlen adatta magára kis kopasz férjétől az őszi kabátot — haza mentek. Az ajtónál az asszony úgy fordult vissza,

mindenütt a legnagyobb tetességet aratva megtett. A cseppnyi kis művész nő valóban bámulatra ragad öntudatos, művészi előadásával s legutóbb is Kaposvárott vendégszerelt: a legnagyobb tetességek között, a hol nővérével, Podhorszky Ida 14 éves songoraművész nővel a polgári leányiskola növendékei, majd a gimnáziumi ifjuság részére rendezett előadásokat, harmadnap pedig a nagyközönség előtt ragyogtatták művészetüket. A kis művésznők nálunk szerdán délutáni öt órakor a négyzet termében fogják megtartani előadásukat, melyre felhívjuk a közönség figyelmét.

— **(A baleset halottja.)** Megirtuk a napokban, hogy milyen végszetes baleset érte Gratz Péter, hatvanéves téglamunkást, a ki a Blachier Cézár föle téglatelepen homokot ásott s munka közben a homok rásuhanván, jobb lábát eltörte. A szerencsétlen embert beszállították a városi kórházba, a hol tegnap este a szenvedett nagy vérvesztés és sebesülései következtében meghalt. A baleset halottját ma délután rendőrorvosilag felboncolták s aztán eltemették.

— **(Az israeilita négyzet thea-estélyéről)** szóló referádánk elég kimerítő, ha azt írjuk, hogy az úgy sikerült, mint rendezés. Most is a „Hattyu“ ban tartották, mint rendezés, most is csak úgy ösznölt oda a közönség, mint rendezés, úgy anyagi, mint erkölcsi siker kedvező, mint rendezés. Miként a hamvaiból felébredt fönix madár, a vén „Hattyu“ is felkelt álmaiból, ismét életjelt adott magáról, hogy találkat adjon fiatalainknak. Mert ha valahol, itt bő aratása van Amor nyilainak, melyek sebzése — édes. Ezért díszes rózsaszín fehér toilletet öltött és így várta vendégeit. Jöttek is egymásután a férfi csoportok, hogy üdvözöljék Pécsnek, de a vidéknek is szépeit, kik eljöttek, hogy még a farsang beállta előtt jól mulassanak. Húza is Jónás János 17 tagból álló zenekara tüzzel hévvel és különösen a soupé alatt keit versenyre a fiatalsággal, hogy ki bírja tovább. És bár Jancsi folyton hangostatta, husza ő a legszebb dalokat akár kivilágos

ahogy kell jóra való asszonynak, ki a férje után néz, hogy jön e utána.

Az irgalmát! ez volt aztán a tekintet! Villámütésnél sem hunytam be szivebben a szememet, mint ennél a tekintetnél. No, volt is azután bachanália, midőn a szép termetű asszony eltűnt az éj sötétjében.

A kapuban, ahová támasztva az én samaritanusságom által lett Berciék fia, — még egy rövid lélektani előadást tartott a szerelemről általában és in specie — amit én szörnyű figyelemmel és halálmegvetéssel hallgattam végig.

— Értelek szegény Bercim! hanem légy ember és türd sorsodat, vigasztaltam őt, megnyomva a villamos csengőt — csak addig tőrj, — mig kinyitják a kaput — gondoltam magamban.

— Jó éjszakát!
— Servus!

Harmadnap Bercinél voltunk, nagy thea-estélyt rendezett dísznótával. Annyi dikciót kellett meghallgatnom, hogy éreztem a hajam szürkülését.

— Édes jó Karim! úgy-e nem haragszol! légy oly szives, hozz ki az irodámból, a mennyi szivart, cigarettát találsz. Megteszed?
— Persze, csak add a kulcsot.

Bementem az irodába. Gyertyát vittem magammal és meg is találtam a szivarokat.

kivirradtig, a főrendes a versenyt mégis a fiatalok javára döntötte el vezénnyásával „elég volt.“ A jókedv fokról fokra hágott és tetőpontját a szünórán peszós palackok durrogása közben érte el. A hási asszonyi teendőket a választmányi tagok: Weiller Sarolta elnöknő és Stern Károlyné alelnöknővel az élükön époly kedvvel, mint fáradhatatlan munkássággal végezték és nekik köszönhető jó részben a nagy anyagi siker, mely a jótékonyaság oltárára közel 700 forintot hozott.

— **(Kinevezések.)** Kossutányi Ignác a pécsi jogakadémiában a „Magyar alkotmány és jogtörténet“, továbbá az „Egyházjog“ előadó tanárát a pozsonyi kir. akadémiához nevésték ki rendes tanárrá és így fájdalommal fogunk a jövő év elején megválni a tudós professortól. — A mohácsi „László“ kórháshoz Kardos Kálmán főispán Tomicsics Márk dr. budapesti gyakorló orvost kórházi orvosává nevésték ki.

— **(Hivatalos bor-árak.)** Több községből, a hol a lelkésznek bor-járandóságát pénzzel váltja meg a lakosság, fordultak a vármegyei közigazgatási bizottsághoz, hogy a canonica visitákban megállapított borlukum jelenlegi pénzértékét állapítsák meg hivatalosan a szedhető váltságdíjak alapjául. A bizottság egyértelműleg egész Baranyára nézve kilenc ó. kemény krajaároknak állapította meg a folyó évre és a jövő szüretig érvényesen a bor árát literenkint. Bizony némely helyen annyit sem ér.

— **(Alakuló ünnepély.)** Régóta nem látott oly kedélyes és fesztelen mulatságot a Vigadó csillogó nagyterme, mint szombaton este, midőn a Pécsi polgári kerékpáros egyesület tartotta ott a táncos egybeköltött alakuló ünnepélyét. Ugy kilenc óra tájban egészen megtelt a nagyterem, s az ünnepély kezdeté jelenté, a mint Valla Ferenc egyetemi elnök vezetése alatt Weitzner Ignác, Szorlini Ferenc, Faichtner Nándor, Henz Győző és Tiefenbacher Ferenc kerékpáraikon felvonultak

Aszaltalon, a szivartálcá alatt egy gyászkeretű levélpapír feküdt. Ne az nem indiszkréció, ha az ember gyászszegélyű papírokat tekint meg; mert az nem kíváncsiságra, ha nem inkább részvétre vall. Az állt a levélpapíron:

Kis csacsi!

Hát azt gondolja maga, hogy én majd megírom a címet? Ha maga nem tud az okos eszével hozzám jutni, akkor perese, akár elfelejtse a

Lencsijét.

Kivitem a saivarokat.

— Te Berci!

— Parancsolj tutyikám!

— Azt tanácslom, hogy gyászszegélyű leveleknek más fascikulust tarts, nem a nyitott iróasztalt.

Berci nem szólt semmit, csak homlokon csókolta és karmesteri poszával dirigálta, amit énekelt is:

Debreceni fatányér,
Majd meghalok magáért,
Majd meghalok magáért!
A kaputól meg vissza,
A csókomat add vissza,
A csókomat add vissza!

Kari.

s iskola-kerékpárosából tizenkét igen hatásos és ügyes produkciót mutattak be a közönségnek, a mutatványok nagy elismerést arattak, hogy még több produkcióval kellett azokat magtoldani. Ez a siker a produkciókat végző tagok, valamint az elnök Valla Ferencnek is dicséretére válik, ki a mutatványokat betanította. Ezután tánc következett s az első négyes előtt — melyet 54 pár táncolt — a Pécsi polgári daloskör énekelt, később ismét egy újabb énekeszámval gyönyörködttelve a közönséget. A mulatság astán mind kedélyesebbé, fesztelenebbé vált s Rác Gusztáv senije mellett hajnalig járta a tánc. A polgári kerékpárosok első mulatságuk sikerével tehát minden tekintetben meg lehetnek elégedve.

— **(Községek Baranyában.)** A pénzügyigazgató jelentése szerint a lefolyt november hóban a vármegye területén egyenes adók címén összesen befolyt 340.059 frt 86 kr; a múlt év hasonló időszakában 311.783 frt 77 kr; tehát az idén 28.276 frt 04 krral több. Az év elejétől november végeig a f. évben összesen befolyt ugyancsak egyenes adók címén 1,502.218 frt 26 kr, míg a múlt év hasonló időszakában 1,529.217 frt 97 kr, tehát végeredményben 26.999 frt 71 krral az ideai mérleg rezesabb, mint a tavali volt. Hosszá értő politikusok azt mondják, hogy a novemberi kedvezőbb eredményt az október végén lefolyt választásoknak lehet tulajdonítani, midőn sok ember fizette ki a szavazataért kapott pénzéből a porciót.

— **(Magyarosító miniszter.)** A kereskedelmi miniszter elküldte a vármegye közigazgatási bizottságához a bakóca — komló — felsőmindesenti helyi érdekű vasút pótbéjárásáról fölvetett jegyzőkönyvet azzal az észrevétellel, hogy nagyon kívánatosnak tartaná, ha Godisa község szláv hangzásu nevével megmagyarosítaná. Azt hisszük, ennek a kívánalomnak mi sem állandó utjában, mennyiben az erre fölészólitandó község egyakarattal fogja elhatározni a névmagyarosítást, a mit a megye közgyűlése szintén egyhangú határozattal s örömmel fog jóváhagyni.

— **(Szaporodnak a felekezetenélküliek.)** Az egyházpolitikai törvények egyik káros kinövésének kell betudnunk, hogy a nép szabadulni ohajtva az egyházi terhektől, felekezetenélkülivé lesz, a midőn is öt év múlva — mint ezt a törvény rendel — föl van mentve minden egyházi jellegetű és felekezetszolgáltatásoktól. Baranyában különösen a siklósi járás ev. ref. lakossága jelentkezik szárával papjánál, hogy elhagyja őseinek hitét s felekezetenélkülivé lesz. Hja, nagy a szegénység s egyre terjed s most már katolikusok is jelentkezik, habár csak szórványosan is, hogy felekezetenélküliek lesznek. Ezek az állapotok maholnap gondolkodba kell hogy ejtsék az intéző férfiakat, féltő, nagyon féltő, hogy majd későn lesz, mire felfedezik az univerzális gyógyszert.

— **(Baranyamegye közegészségügye)** a lefolyt november hóban általában véve elég kedvezőnek mondható. Szórványosan előfordultak: roncsoló toroklob 17 községben, hasi hagymáz, a mi két év óta nem volt kiirtható, 15 községben, trachoma egy esetben konstataált Pold Ozkár 52.

gyalogeszedbéli közvitésen. Ebmarás volt 3 esetben, midőn az illető megmártak a budapesti Pasteur féle intézetbe szállítottak; öngyilkosság volt 5 esetben.

— **(Jogászok a polgármester-nél.)** A jogakadémia polgárainak kiküldöttei vasárnap tisztelegtek Majorossy Imre polgármester előtt és kikérték pártfogását az intézet és annak hallgatói iránt. A küldöttséget Tichy Ferenc, az „Olvasókör“ elnöke vezette, ki emelkedett hangú beszédben tolmácsolta a pécsi jogászfjúság hódolatát városunk polgármestere előtt. Üdvözlő szavaira a polgármester meghatottan válaszolt és minden öndicsékvés nélkül saját magát állította példaul az ifjak elé, mert ő is ez intézetnek volt hallgatója, az „Olvasókör“-nek főjegyzője, nemrég még a város pennája, most pedig a közbizalom a legszebb kitüntetésben részesítette, mikor a város fejevé tette és a polgármesteri székbe ültette. Ő, ki nemrég még az intézetet látogatta, nála már most a főiskola tanári kara tisztelgett, az önt beléje bizalmat és tettevagyást. Elvárja az ifjúságtól, hogy bizalomteljesen kér mindig tanácsot a vén jogásztól és akkor ő mindenkor pártfogójuk lesz. E szavakat sugó éljenzéssel köszönte meg a küldöttség, melynek még ismeretlen tagjait bemutatatta magának a polgármester és szívélyesen elbeszélgetett az ifjakkal.

— **(Herczenberger bácsi)** tánciskolájában holnap (kedden) este 8 órakor mutatja be a jövő farsang táncujdonságát, a melynek neve „Pas de quatre Cotteria“ s melyet ajánlunk a bálozók figyelmébe. Ha derék táncmesterünktől tanulják azt meg, ki elegancia és sikk dolgában felülmulhatatlan a táncitanítás terén, — a farsangi hódítások sora nem fog elmaradni.

— **(Kémény-tűz.)** Liszt János, szigeti-külvárosi harangozó Makár-utcai lakásán tegnap délután kémény-tűz volt. Egy kémény gyulladt ki — ismeretlen okból — a tüzet azonban hamarosan elnyomták s így nagyobb kárt nem okozott.

— **(Jogászbál.)** Már multkoriban megirtuk, hogy a jogakadémiai ifjúság elhatározta, hogy január 2-án bált rendez és az által városunk szépeinek régóta táplált kívánságának megfelel. Nagy gondot okozott azonban a terem kérdése; a „Hattyu“ ósdi épületét nem tartották eléggé alkalmasnak, míg a Vigadó díszes terme megfelelné, de hiányszának a mellékhelyiségek, ezért kérvényt nyújtottak be a nemzeti kaszinó választmányához, mely azt tegnap tárgyalás alá vévén, a termet világitással együtt a célra díjmentesen átengedte. Ezzel tettet öltött a terv és már meg is választotta a rendezőség a bizottság fejeit. Elnök lett Tichy Ferenc az „Olvasókör“ elnöke, alelnökök Égi Kálmán, és Lázár Gyula; pénztáros Stern Armin; ellenőr Jilly Aurél; titkár Rihmer Aladár; főjegyző Hinka Miklós; háznagy Tétcsi István. E bizottsághoz 28 rendező csatlakozik és ezek személye már magában elég garanciát nyújt arra, hogy a jogászbál fényben az eddig rendezett bálokat jóval felül fogja mulni és fénypontja lesz az ideai farsangnak. Védnökök Blaskovits Istvánt a pécsi ítélőtábla elnökét, Erreth Jánost, az ügyvédi kamara elnökét,

Kardos Kálmán főispánt, Szeredy József apátkananokot Majorossy Imre polgármestert és Wiesner Rajmár bányaispánat fogja a rendezőség felkérni, a bálányát illetőleg még nem döntöttek, ezért a meghívókat is csak a jövő héten bocsájt-hatják széjjel.

— (Ebéd a főispánnál.) A ma megtartott közigazgatási bizottság tagjai közül a következők voltak ma hivatalosak a főispánhoz: Szily László alispán, Szily Pongrác és Jagics József orsz. képviselők, Zsolnay György főügyési helyettes, Ország Lajos, Mándi Simon, Stajevits János, Német Lipót, Simonfay János, Benkó Gyula és Kóssits Kamill főjegyző.

— (Állatjárvány Pellérdén.) Mint az alispáni hivatal értesítette a rendőrkapitányságot, Pellérdén a szarvasmarhaállományban a ragadós száj és körömfájás fellépett. A község területe tehát alispáni rendelettel zár alá helyeztett.

— (Kifosztott ember.) Bánusz János szentkúti lakos, tegnap délután bejött Pécsre, hogy itt földhordásért járó munkabérét felvegye. Kapott is nyolc forintot s ezt zsebre téve, estefelé egy ismerősével bement a Goldstein Mór szigeti-országúti kocsmájába egy pohár borra. Az egy pohár borból sok lett s a mulatság annyira ment, hogy a vendégek egy legényt lányruhába öltöztettek és azt Bánusz kegyeibe ajánlották. Egy óra lehetett éjfél után, mikor ez megelégette a mulatságot és indulni készült. A

hogy a zsebóráját meg akarta nézni, — az óra nem volt sehol. Természetesen lármát csapott s a kocsmáros fogta magát becukta a kocsmá ajtaját, hogy onnan ki nem megy senki, míg az óra meg nem lesz. Csodák csodájakép azonban, az óra meglelt, még pedig egy ágyban, hol a kocsmáros két gyereke aludt. Bánusz ekkor a pénzére gondolt, hogy azt is nem lopták-e el? És a nyolc forintot csakugyan nem találta, az is eltűnt a zsebéből. De erre már rendőrről ment s Gergely Ignác rendőrnek elpanaszolta a baját s eladta azt is, hogy a zsebében egy üveg pálinka is volt és azt is ellopták. A rendőrrel együtt visszament a kocsmába, de a kocsmá már be volt zárva s nem volt senki már ott. A kifosztott ember ügyében a rendőrség megindította a vizsgálatot.

— (Társas vacsora.) A „Mohácsi Tornaegylet“ szombaton a „Mohácsi Iparos Olvasókör“ dísztermében társas vacsorát adott, melyen csak az egyleti tagok vehettek részt. A vendégek nagyobb része 9 óra után hasa ment, míg a kisebb része 11 óra tájban osztott szét. A vacsorán Popper Manó olvasott fel egy költeményt, mely saját szerzeménye. A vacsorán épen 21-en voltak jelen.

— (Órült asszony utazása.) Tegnap délután Szabolcsról egy kocsin négy bányász egy elmebeteg asszonyt hozott be Pécsre a városi kórházba. Kórházunk elmebeteg-osztálya azonban ugyis túl van aszfolva, asz után meg a megye részére ott van már a legközelebb megnyitandó új mo

hácsi vármegyei kórház, — tehát az elmebeteg nem vették fel a kórházba. Az asszonyt hozzátartozói ekkor bevitték a város-házára, nem kis rémtünetet és kellemetlen érzést okozva a félős látvánnyal, mikor az órült asszonyra a kocsin rájött a roham és alig bírta féken tartani a négy ember, hogy ki ne ugorják a kocsiból. A város-házán szintén azt kérték, hogy az elmebeteget vegyék fel a kórházba, de természetesen, itt is csak elutasító választ nyertek, mert a kórház elmebeteg osztályában ugyis elég az ápolás alatt levő egyén. Azt az utasítást kapták tehát, hogy menjenek vissza Szabolcsra és kérelmazzék az asszonynak a mohácsi vármegyei kórházba leendő felvételét. Az órült asszony hozzátartozói persze nem voltak ezzel megelégedve, de mit tehettek más, mint hogy szépen hasa hajtottak az elmebeteggel Szabolcsra, a ki így hiábavaló utazást tett meg.

— (Iparosok figyelmébe.) Tekintettel arra, hogy az eszredévi kiállításon a tanonc munkák bemutatására is rendezett időszaki kiállítás miatt az ipartestületi előjáróság az e nemű helyikiállítás rendezését mellőzte; jövőre azonban a korábbi évekhez hasonlóan meg fog tartatni; a miért is már már most — jó előre felhívja az ipartestület a tanonctartó iparosokat, hogy tanoncaiknak módot és alkalmat nyújtsanak arra, hogy a jövő évi husvétii ünnepek alatt rendezendő tanoncmunka kiállításon készítményeikkel megfelelően résztvehessenek.

találta az ismerkedéshoz szükséges bevezetést is a gyorsan odalépett az elmélázó leányhoz.

— Nem mer bemenni kisasszony? — kérdezte tompított hangon.

A leány összeressent, mintha mély álomból riasztották volna fel s elpirult a csinos fiatalember láttára. Zavarba azonban nem jött, ami biztatás volt Dangelasnak, hogy értelmes leánynyal van dolga, tehát vigan folytathatja az ostromot.

— Talán azért fél, mert egyedül van — beszélt tovább — szívesen felajánlom kíséretemet.

Ezzel karját nyújtotta egy olyan ember feztelen ségével, aki előkelő társaságban tölti idejét, Dangelas olyan nevetséges volt ebben a helyzetben, hogy a kisike nem tudta magát türtöztetni, hangos kacagásba tört ki. Ezt is jó jelnek vette a gavallérja.

— Nem akarja elfogadni karomat kisasszony? Különbben igaza van, azt hihetnék, hogy jegyespár vagyunk. Hanem azért csak jöjjen velem, nézze meg ezt az érdekes épületet.

— Ez tehát a Morgue? — kérdezte nagy kék szeméit a fiatalember arcára tapasztva.

— Igen, szép gyermek. Még sohasem látta?

— Nem. Ma először járok ebben a környékben. Ugy-e itt tessék közazemlére a holtakat?

— Igen, kisasszony; de csak az olyan hullákat, melyeket a Szajnából fogtak ki.

— Brr! — csunya portéka lehet az ilyen!

— Nem éppen valami tulságosan csinosak és nem is úde az arcuk, de hát elvégre egyéb szórakozás híján megnézheti őket az ember.

szony, leány csak az ajk pillanatnyi szomjának csillapítására való.

Két lényt szeretett igazán: anyját és a mesterét. Ez utóbbiért felnégyeltette volna magát. Jaj lett volna annak, aki jelenlétében kedvesőtlenül nyilatkozik Vitracról, akinek való ragasszkodása egész a féltékenykedésig növekedett.

Talán éppen ez okból nem érzett semmi rokonszenvet Wanda iránt. Haragudott rá, hogy hálójába kerítette mesterét s minden eszközzel azon dolgozott, hogy a hirneves festő nejevé tegye. Titokban újabb és újabb akadályokat állított az önső leány útjába, de nyíltan nem mert ellene állást foglalni, mert Vitrac nem tűrte volna, hogy bárki is beleavatkozzék gálán kalandjaiba.

A festőnek teljes mértékben meg volt az a tulajdonsága, ami nélkül az asszonynépnél nem lehet szerencsét csinálni, hallgatott mint a sir. Bizonyára Jonville se tudta volna meg soha — legalább tőle nem — hogy a szép külföldi nővel gyöngéd viszonya van, ha pásztorórán nem kapja őket a boulognei erdőben. A tanítványának azonban sejtelve sem volt mesterének e legujabb szerelméről, a így nem gondolhatott arra, hogy Vitrac a halottat, akinek fejét a műtermébe hosták, ismerte.

Dangelas sohasem látta életében a szerencsétlen asszonyt, mert Vitrac műtermében egyszer sem fordult meg. Mint megcsontosodott páriai, utálta a természet idilljét és sohasem bolyongott a boulognei erdőben, sem a Champs-Elisée-n. Legfeljebb egyszer-kétszer az esztendőben, ha a Monceau-parkba tévedt, ahol elsítt egy

— (Zajos éjszaka.) Zajos éjszaka volt a szombatról vasárnap virradóra forduló éjszaka, a mennyiben nem kevesebb, mint öt részeg emberrel volt dolga a rendőrségnek, a kik mind úgy leítették magukat, hogy a kórházba kellett őket szállítani. Előbb azonban mindegyik hatalmas csendsavarást eszközölt s míg a geberduss le nem verte a lábáról őket, úgy viselkedtek, mintha legalább is oroszlanzzelidítők lettek volna. Persze, mikor a rendőrök nyakon fogták őket, hamarosan az inukba szállt a bátorság és a bevett ital jót tett velük, mikor annyira eláztatta őket, hogy nem bírtak mozdulni sem. Így legalább gyaloghintón vonultak be a kórházba s nem a kóterben aludták ki a zajos éjszaka fáradságait.

— (Adakozás.) A nyomorba jutott kath. tanító számára Fent Ferenc dr. egyházmegyei tanfelügyelősegédnél adakoztak: Zeinkó István kanonok 3 frt, Schwerer Nándor c. kanonok, Mozsgai Sándor szabad szt. királyi vikárius, Nagy János Szt.-Lőrincről, Pfisterer Emil szt. györgyi plébános 2—2 frt, Hay János himesházi tanító 1 frtot.

— Lapunk legközelebbi száma, a holnap ünnep folytán, szerdán este jelenik meg.

Valódi orosz és amerikai sárcipők (Galoschen) valamint **KOLUMBUS** és minden más faj **korcsolyák** bevásárlására ajánljuk **NEOSCHIL ALAJOS** gummi különleges és acéláruk gyári raktárát Budapestén-IV. Váci-utca 27. sz.

Párizsból most érkeztek a legújabb és legfinomabb valódi ezüst valamint china ezüst iparművészeti tárgyak u. m. gyertyatartók, girandolok, asztali állványok, kenyérkosarak, ecset és olajtartók, kávé, mocca és teakészletek, virágtartók, tintatartók, képkeretek, bor, sör és cognackészletek stb. óriási nagy választékban és rendkívül mérsékelt árak mellett Schönwald Imréhez Pécsen, Király-utca, Hattyu-épület.

Művészet, irodalom.

○ A három Kázmér. Szintültig telt ház előtt ment végbe szombaton este színházunkban Beöthy László kollégánk új darabjának, a „Három Kázmérnak” bemutatója. És ez sokat jelent, ha figyelembe vesszük, hogy ugyakkor két helyen is táncmulatság foglalta el a közönség egy részét. A darabnak a meséjét e helyütt, de másut sem adhatjuk, mert ilyen nincs; egymásra halmozott képtelenségek és kacagtató jelenetek, melyek — el kell ismerni — ügyes kézzel alkalmazták, teszik ki a darab meséjét. A főszerepekben Juhász Ilona, Hegyesy Róza, Polgár, Erdélyi Miklós, Boross csillogtatták tehetségüket, valamennyien teljes odaadással, készültséggel és ebben az évadban eddigelé nem tapasztalt könnyedséggel és sikerrel alakították és játszották meg szerepeiket. Mellettük a többiek is, bárha csak igen kis szerephez jutottak, megfelelő kör-

nyezetet képeztek és ha őket, a kicsinyeket is megdicsérik, és a földicsérés fokozottabb mérvben illeti meg a főbb szerepek megjátzóit. Gyarmathy például pompás családapát nyújtott, Bodroghy né nagyszerű humorral adta a vén kutyás kisasszonyt, a herceg Rathonyi Steike ugyancsak reászolgált a folyton kíváncsiskodó és nyeltes szobalány szerepében a hadsereg képviselői részéről reá irányított gukkerekre, szemrevaló, kedves volt és igazán természetszerűleg utánozta pattogós deklamálásával a „felsőbb” szobacicák tulajdonságait. Janiky, a társulat Hebrence és állandó pénztárosa, hamisítatlan mafia közhuzárt nyújtott, pár szóból álló szerepéből valóságos kabinetalakítást csinált s ostobább huszárt még egy Dezeéri sem csinálhatott volna magából. Maszkja pedig oly sikerült volt, hogy már az is nagyban hozzájárult a derűtséghez. Ha még különös elismeréssel adózunk a szép díszletnek, mely a 2-ik felvonásban sokáig lekötötte a közönség figyelmét, minden jót elmondottunk a valóban sikerült előadásról, s valószínűleg e fölött való örömeben az igazgató felvonás közökben az egész nézőteret kivilágította, mintegy díszelőadásra varázsolva a Három Kázmért. Kívánunk Somogyinak máskor is ilyen telt házat! de ő is gondoskodjék róla, hogy a mi kritikáink is ilyen jók lehessenek, amire persze csak jó előadásokkal lehet reá szolgálni. Akkor aztán behozza az eddigi deficitet, sőt még eltehet valamicskét a nyárra is a jövedelemből. (**)

pipa dohányt s azután megint visszament az ő kedves utcába.

Negyedórába sem tellett, már a Morgue hoz ért, ahol nagy csodálkozására alig talált néhány kíváncsit, holott nagy néptömegre számított. Azt hitte, hogy még nem tették közzemlére a levágott fejet s már távozni akart, amikor hirtelen eszébe jutott, hogy a reggeli lapok még nem hoztak tudósítást a Vitrac műtermében történekről, így a közönségnek még nem lehet tudomása róla.

Dangelas éppen be akart lépni, mikor egy rózsás fiatal leánycsokra esett a tekintete. Valami dobozt cipéit, sovár szemekkel kukucakálva be a halottasház tágra nyitott ajtaján. Meglátszott rajta, hogy nagyon szeretne bejutni.

Ezen nincs is mit csodálkozni, mert Párisban igen sok divathölgy van, akik egész bucsujárást rendeznek — hogy kellemes izgalomba hozzák idegeiket — a vizbefultakat vagy más valami módon szerencsétlenül kimult embereket megbámulni, sokkal gyönyörteljesebb ez, mint valami színházi páholyban és az ezzel járó izgalom tiszerte nagyobb.

A fiatal leány azonban olyan bájos volt, hogy Dangelas megállott, gyönyörködni ez űde, most kinyílt virág szemléletében.

Egészen el is felejtette, mi célból jött ide és csak arra gondolt, hogyan ismerkedhetnék meg a bájos gyermekkel. A tulságos szerénység nem tartozott a fiatal hibái közé, ami máskülönben az e fajta embereknél nem ritkaság és kitűnően értett hozzá, fiatal bolti leányokkal ismeretséget kötni.

Ma kiváltképp elegánsan volt öltözve, mert meg kellően jelennie a vizsgálóbíró előtt, a köznapi atél-öltözetét egy kifogástalan fekete öltönyvel váltotta fel; így hát természetnek összes előnyeit érvényre juttathatta és egy pillanatig sem kételkedett az eredményben. Ettől eltekintve habozott a fiatal leányt megszólítani, annyira nem hasonlított társnőjéhez, kik az utcákat roják a rájuk bízott megbízásukat teljesítendő.

Nyilvánvalólag az arisztokráciájához a bolti leányoknak tartozott, mert egy bizonyos eleganciával, mindenekelőtt azonban figyelemreméltó gonddal voltöltözve Ruba-derekán vagy az alj fodrán sehol egy szál cérna vagy szalagocska, az inggallér s a kezeltők hófehérek, a kicsi, igen egyszerű kalap nagyon jól állott neki, keztyűi csaknem ujak voltak és az irigylésre méltó cipőcskéin az utca sarának nyoma sem látszott. Első pillanatra észrevette az ember, hogy lábujjhegyen járni van szokva és Dangelas annyival nagyobb érdeklődéssel viseltetett a kifogástalanul öltözött nők iránt, amennyi kívánni valót hagyott hátra az ő megjelenése — egy újabb bizonyítéka ez ama természeti törvénynek, hogy az ellentétek vonzzák egymást.

Nemcsak ezek a bájos részletek tetszettek meg a festőnek, hanem egész lényének varázsos bája. Be kellett vallania, hogy szokásos hányavetiségével, mely már annyiszor segítette győzelemre, most aligha fog célt érni.

Nagyon óvatosan kellett munkához fogni, ami nem is esett tulságosan nehezére, mert mindig ügyesen tudott alkalmazkodni a körülményekhez. Hamarosan meg-

○ Peterdi színtársulata. Peterdi Sándor, a pécsi színtársulat volt jeles tagja, jelenleg a délvidéki színészövetség igazgatójaként működik a Nagybacsokereken játszó társulatával. A magyar szellem terjedésének, de nem kevésbé a társulat jó előadásainak köszönhető az az öröndetes körülmény, hogy Peterdiék nap-nap után telt ház előtt játszanak. A közönség mostanában a drámai előadásokat látogatja legjobban, amelyeken a színigazgatónak, Peterdinek gondos keze látszik meg, ki tudvalevőleg egyike a legjobb vidéki színészeknek. A műsorban a magyar színmű irodalom legjobb művein kívül, melyek között Jókai, Csiky, Rákosi Jenő, Herceg, Beöthy László darabjait említjük, állandóan szerepelnek a nemzeti-, nép és vigszínház kedvelt repertoire-darabjai. A társulat tagjai közül a közönség a következőket tünteti ki rokonszenvével: Peterdi Sándor igazgató, Lángh Ödön, Miklósi és Nyitrai Sándor komikusok, Kalmár, Sárdy, Nagy Gyula, Bátori Béla. A nők közül: Darócy Ilka hősnő, Fodor Ilona koloratur énekesnő, Göös Aranka és Tuboly Klementin szendék, Lánghné, Peterdiné, Csügényné, Ligeti Mari, Göös Ilonka, Bérci Mari és Fürst Hermin.

Országgyűlés.

— A képviselőház ülése december hó 7-én. (A „Pécsi Figyelő” eredeti távirata.) A képviselőház mai ülésén több apró jelentés után Münnich Aurél betervezte az ujoncjutaléki javaslatot s ezután kezdetét vette az indemnitás fölötti vita. Hegedűs előadó elfogadásra ajánlotta a javaslatot, mire Komjáthy a függetlenségi párt nevében megtagadta a hozzászólást, mert az indemnitás bizalmi kérdés, bizalommal pedig az ellenzék a kormány iránt nem viseltethetik. Bánffy a mult országgyűlés feloszlásakor azt mondta, hogy kereste a budget rendes letárgyalhatóságának garanciáit s mivel ezeket nem találta meg, azért oszlatta fel az országgyűlést. Mondja megjhat Bánffy, hogy hol kereste — ha igaz, hogy kereste — azokat a garanciákat, mert ha ezt meg nem mondja, nincs helye a kormányon. (Zajos tetszés a baloldalon.) A választás valóóságos hadjárat volt, hol a kormány a jogfosztás, jogtiprás fegyvereivel küzdött. Ilyen képviselőháznak nem lehet tekintélye az ország előtt. (Elnök megint szónokot.) Beszéde további folyamán Komjáthy kijelenti, hogy a kormány csak olyan tábor akart toborzani, a mely vakon kövesse, bár ezek maguk sem tudják, hogy mi lesz, mit parancsolnak Bécsből, de mi tudjuk, hogy a kvótát felemelik, s azért nem szavazzuk meg az indemnitit. (Zajos tetszés balról.)

Szalay Károly az Ugron párt, Makfalva a nemzeti-párt, Major Ferenc a néppárt részéről röviden ellenzik a javaslat elfogadását, Pécshy Tamás a pártonkívüliek részéről azonban elfogadja. Lukács miniszter védi a javaslatot és elfogadásra ajánlja, mire azt a Ház déli 12 órakor általános csodálkozásra általánosságban és részleteiben elfogadta. — Legközelebbi ülés szerdán lesz.

NYILT-TÉRT)

Kitűnő Angel

TEA-RUM

James Walters & Comp. londoni cégtől, —

továbbá: valódi ó

Slavon-Szilvorium

eredeti palaczkokban 1 frt 20 kr.

NICK A. K.-nál Pécsen,

király-utca 2. sz. és Bazár udvar.

Laptulajdonos Felelős szerkesztő
SAUTTER GUSZTÁV PLEININGER FERENC
TAIZS JÓZSEF
kiadó.

Weiss Jakab

fogorvos

fogorvosi és fogtechnikai műterme

Jókai (Kis-tér 7. sz. I. emelet.)

foghuzás kéjgázzal, fogtömések (plombirozás) rágáshoz helyesen alkalmas műfogak készítése.

Foghuzás szegényeknek ingyen.

694. szám.

1896.

Árverési hirdetmény.

Alulírt bírósági végrehajtó az 1881. évi LX. t. c. 102. § a értelmében ezennel közhirrre teszi, hogy a dárdai kir. járásbíró 1896. évi 7276. számú végzése következtében Dr. Kiss Emil ügyvéd által képviselt, Lazits Dragutin javára, Pannovits Mladen és Gyukits Jován ellen 79 frt 46²/₃ kr. és 79 frt 46²/₃ kr. s jár. erejéig 1896. évi aug. hó 7. foganatosított kielégítési végrehajtás útján lefoglalt és 310 frtra becsült 4 ló és 2 kocsiból álló ingóságok nyilvános árverésen eladotnak.

Mely árverésnek a dárdai kir. járásbíró 8140. 1896. számú végzése folytán 79 frt 46²/₃ kr. és 79 frt 46²/₃ kr. tőkekövetelés, és jár.

3480. sz.

Eln. 1896.

A pécsi kir. törvényszék elnökétől.

Árlejtési hirdetmény.

A pécsi kir. törvényszék elnöksége részéről közhirrre tétetik, hogy a dárdai kir. járásbíró részére szükségelendő

következő butorok

u. m.: 1 íróasztal, 1 kirakó asztal, 5 iratállvány, 1 kettős létra, 6 hajlitott faszék, 3 köpő láda, 1 vonalzó, szállításának biztosítása végett az árlejtés 1896. évi december hó 19-én d. e. 9 órakor a törvényszéki elnöki irodában megtartani, melyre a vállalkozni szándékozók azzal hivatnak meg, hogy a megállapított feltételeket ugyan a törvényszéki elnöki irodában megtudhatják.

Az árlejtésben résztvevők 50 frt bántéppénzt tartoznak készpénzben vagy ezen összegnek megfelelő s elfogadható értékpapirokban az árlejtés megkezdése előtt letenni.

Az árlejtés szóbelileg fog megtartatni, zárt ajánlatok nem fogadtatnak el. Pécsen, 1896. december hó 2-án.

Sábel Kálmán

kir. curiai bíró
kir. törvényszéki elnök.

erejéig Villányban alperesek lakásán leendő eszközzésére 1896. évi december hó 12 napjának délelőtt 10 órája határidőül ki-tűztetik és abba bevenni szándékozók oly meg-jegyzésből hivatnak meg, hogy az érintett ingóságok az 1881. évi LX. t. c. 107. és 108. § a értelmében késpénzfizetés mellett, a leg-többet ígérőnek becsáron alul is el fognak adatni.

Kelt Dárdán, 1896. évi november hó 27. napján.

Schönberger Sámuel
kir. bírósági végrehajtó.

7466. sz.

tlkv. 1896.

Árverési hirdetmény.

A dárdai kir. járásbíró mint tkvi hatóság közhirrre teszi, hogy Dr. Kiss Emil dárdai lakos végrehajtónak Kettős Áronné kopácsi lakos végrehajtást szenvedő ellen, 13 frt 50 kr. tőke követelés és jár. iránti végrehajtási ügyében az árverést a dárdai kir. járásbíró területén lévő Kopács községben fekvő, a kopácsi 385. sz. tjkvben felvett 1441 hsz. ingatlanra 115 frt, az 1542 hsz. ingatlanra 43 frt a kopácsi 419 sz. tjkvben felvett 935. hsz. ingatlanra 69 frt és a 1048 ingatlanra 68 frtban ezennel megállapított kikiáltási árban elrendelte, és hogy a fentebb megjelölt ingatlanok az 1896. évi december hó 31. napján d. e. 10 órakor Kopács község házánál megtartandó nyilvános árverésen a megállapított kikiáltási áron alul is eladotni fognak.

Árverezni szándékozók tartoznak az ingatlanok becsárának 10 % -át vagyis 11 frt 50 kr. 4 frt 30 kr. 6 frt 90 kr. és 6 frt 80 krt készpénzben vagy az 1881. LX. t. cz. 42. § -ában jelzett árfolyammal számított és az 1881. évi nov. hó 1-én 3333. sz. a. kelt I. M. rendelet 8. § -ában kijelölt óvadékképes értékpapirban a kiküldött kezébe letenni, vagy az 1881 LX. t. cz. 170. § a értelmében a bántéppénz a bíróságnál előleges elhelyezéséről kiállított szabályszerű elismervényt átszolgáltatni.

Dárdán, a kir. járásbíró mint tkvi hatóságnál 1896. évi október hó 2. napján.

Maurer Frigyes

kir. albiró.

7257. sz.

tkv. 1896.

Arverési hirdetés.

A dárdai kir. járásbíró, mint tkvi hatóság közhírré teszi, hogy a villányi kölc. segélyző egyesület végrehajtónak, Utisenov Stevo villányi lakos végrehajtást szenvedő ellen 100 frt tőkekövetelés és jár. iránti végrehajtási ügyében az árverést a dárdai kir. bíróság területén levő Villány községben fekvő a 116 és 506. sz. tjkben felvett és pedig 9—15 rdsz. ingatlanokból Utisenov Stevot illető fele részére 1024 frt 50 kr. és a villányi 506 sz. tjkben felvett 171 hrsz. 239 sorsz. házból Utisenov Stevot illető fele részére 254 forintban ezennel megállapított kikiáltási áron elrendelte, és hogy a fentebb megjelölt ingatlanok az 1896. évi december hó 29. napján délelőtt 10 órakor Villány községben a jegyzői irodában megtartandó nyilvános árverésen a megállapított kikiáltási áron alul is eladatni fognak.

Árverezni szándékosok tartoznak az ingatlanok becsárának 10%-át vagyis 102 forint 45 krajcárt 25 forint 40 krajcárt készpénzben vagy az 1881 ik évi 60-ik törv. cikk 42-ik. §-ban jelzett árfolyammal számított és az 1881. évi nov. 1-én 3333. sz. a. kelt igazságügymin. rend. 8. §-ban kijelölt óvadékképes értékpapirban a kiküldött kezéhez letenni, avagy az 1881. évi 60. t.-c. 170. §-a értelmében a bánatpénznek a bíróságnál előlegez elhelyezéséről kiállított szabályszerű elismervényt átszolgáltatni.

Dárdán, a kir. járásbíró, mint tkvi hatóságnál 1896. évi szeptember hó 26. napján.

Maurer Frigyes
kir. albiró.

Csak akkor valódi, ha a háromszög palacska az itt levő szalaggal (vörös és fekete nyomás sárga papíron) van elszárv.

Eddig fölülmulhatatlan!

Maager Vilmos-

féle

valódi tisztított

MÁJOLAJ

(törvényesen védett csomagolásban)

MAAGER VILMOSTÓL

BÉCSBEN.

Az első orvosi tekintélyek által megvizsgáltatott és könnyű emészthetőségénél fogva gyermekeknek is különösen ajánlatik és rendeltetik mindama eseteknél, melyeknél az orvos az egész testi szervezet, különösen a mell és tüdő erősítését, a test súlyának gyarapodását, a nedvek javítását, valamint általában a vér tisztítását el akarja érni. — Egy üveg ára 1 forint és kapható a gyári raktárban Bécsben III/3. ker. Heumarkt 3, valamint az osztr.-magyar monarchia legtöbb gyógyszerárjában.

Pécsett kapható: Sipőz István, Zeiga László gyógyszerárjában; Reeh Vilmos, Spitzer fia kereskedésében.

Főraktár és főelárúsítás az osztrák-magyar monarchia részére:

MAAGER VILMOS, BÉCS,
III/3. Heumarkt 3.

Utánzatok hatóságilag nyomoztatnak.

Hirdetések jutányos áron a kiadóhivatalunkban vétetnek fel.

SIPTÁR LAJOS

pécsi kölcsonös segélyző egyesületi pénztárnok
amerikai szőlőtelepein Pécsett (lakik Nagy-Flórián-utca 16. sz.)

1896. őszén a következő tökéletesen beérett, az alábbi bizonyítvány tanúsága szerint teljesen fajtiszta

amerikai vesszők

kerülnek eladásra:

Gyökeres vesszők:

kitűnően meggyökeresedett és szép hajtásokkal:

		ezrenkint	
500.000 drb.	Rupestris Monticola I. oszt.	45 frt	II. oszt. 30 frt
50.000 "	" Metalica "	45 "	" " 30 "
200.000 "	Solonis "	35 "	" " 25 "
250.000 "	Riparia selecta (vál. faj) "	75% portalis	20 "
50.000 "	Rupestris " "	" "	20 "

Sima vesszők 50 cm. hosszúak:

100.000 drb	Rupestris Aramon		
	Gansin 1. szám I. oszt.	35 frt.	II. oszt. 20 frt.
500.000 "	Rupestris Monticola "	28 "	" " 16 "
25.000 "	" Metalica "	20 "	" " 16 "

a megrendelésnél 25% előleg küldendő be s a vételár az átvétel alkalmával egyenlítendő ki.

Vidékre csomagolás és szállítási díj önköltségen számítottatik.

És végül, mikor még a tökéletes fajtisztaságért teljes kezességet vállalok, bátor vagyok a t. rendelők figyelmét az alábbi bizonyítványra felhívni.

Magy. kir. szőlőszeti és borászati felügyelő Pécsett.

Bizonyítvány.

Mely szerint bizonyítom, hogy Siptár Lajos pécsi lakos, szőlőbirtokos, amerikai szőlővessző termelő telepei magas, száraz és köves hegyen fekszenek, miért a róluk lekerülő amerikai vesszők nem tulvastagok, de annál fásabbak, vékony belűek, sűrű izületűek s tökéletesen megérik s így könnyen és biztosan gyökeresedők. Továbbá bizonyítatik, hogy amerikai szőlőfajai, mint a Vitis Solonis, Rupestris, Monticola, Rupestris Metalica stb. teljes fajtisztán vannak telepítve. Pécsett, 1896. augusztus hó 15-én.

Gábor József s. k. kir. szőlőszeti felügyelő.

Nagyobb megrendeléseknél árkedvezmény.

Kéretik a megrendelést még az ősz folyamán teljesíteni, miután akkor még a készlet nagyobb s így a kiválasztás is könnyebb.

As I. osztályu vesszők 5—10—12 mm. vastagságuk és azonnali ojtásra, a II. osztályuak pedig kiültetésre alkalmasak.